

Exoterické a esoterické působení éterických těl velkých zasvěcenců ve dvacátém století

Sergej O. Prokofjev

Koncem kali-jugy zesílil Kristus působení Ducha svátého takovou měrou, že ho můžeme zřít od počátku 20. století v nové éterické formě.

Zde je třeba otázat se, jaký podíl mají na tomto procesu ony individuality, které se mohly během svého života proniknout impulsem Kristovým tak intenzivně, že se jejich éterická těla po smrti nerozplynula, nýbrž ve vlastním smyslu slova „pronikla od smrti k životu“; to znamená spojila se v „éterický prstenec“ kol Země, o čemž se hovořilo v předešlé kapitole. Tento „éterický prstenec“ zrcadlí Kristovo světlo, které bylo zažehnuto v okruhu Země mystériem Golgoty, a v tomto zrcadlení působí, žije a proudí, jak jsme viděli, Kristem seslaný Duch svátý, který může dnes každého člověka probudit k tomu, aby ho v éteričnu zřel.

Jako zářící démanty mezi křišťály, tak vystupují v tomto prstenci éterická těla velkých učitelů lidstva, přede všemi éterické tělo toho, který nese podle západní esoterické tradice jméno Christian Rosen- kreutz. Jeho zcela zvláštní zasvěcení, které vykonal kol r. 1250 na tajném místě Evropy jakýsi koncil dvanácti nejpokročilejších zasvěcenců esoterického křesťanství, popsal Rudolf Steiner v četných ze svých přednášek. Následkem tohoto zasvěcení, které tehdy přijal Christian Rosenkreutz jako Třináctý v kruhu Dvanácti, vzniklo jeho „nesmrtelné“ éterické tělo, které se díky té skutečnosti, že bylo mimořádně silně naplněno Kristovým impulsem, nerozpustilo v posmrtném životě ve všeobecném éteru, nýbrž vstoupilo bezprostředně do éterického prstence kolem Země a bylo tam uchováno. To sdělil Rudolf Steiner v přednášce z 27. září 1911: „Tento okultní děj si musíme představovat tak, že se v duchovní atmosféře Země uchoval plod zasvěcení onoho Třináctého jako pozůstatek jeho éterického těla. Tento pozůstatek působil na oněch Dvanáct a rovněž tak na jejich pozdější žáky inspirujícím způsobem, takže z nich mohl vzejít rosikruciánský okultní proud.“ Takže lze říci: „Všechny síly podivuhodného éterického těla této individuality třináctého století zůstaly intaktní a nic nepřešlo po smrti do všeobecného světového éteru. Toto bylo trvalé éterické tělo, které zůstalo od té doby intaktní v éterických sférách.“ O působení mocného éterického těla Christiana Rosenkreutze, působení, které bylo ještě zesíleno prací řady generací žáků během středověku a novověku, říká Rudolf Steiner dále v téže přednášce: „Následkem práce rosikruciánů se stávalo éterické tělo Christiana Rosenkreutze od století ke století stále silnějším a stále mocnějším. Nepůsobilo jen skrze Christiana Rosenkreutze, nýbrž také skrze všechny ty, kteří se stali jeho žáky. Vše, co je zvěstováno jako theosofie, je posilováno éterickým tělem Christiana Rosenkreutze a ti, kdo zvěstují theosofii, dávají se zastínit tímto éterickým tělem, jež na ně může působit, jak když je Christian Rosenkreutz inkarnován, tak i tehdy, když inkarnován není ... Oddanost zmožnělému éterickému tělu Christiana Rosenkreutze bude moci přinést lidem nové jasnozření a uvolní k působení vysoké spirituální síly. Ale to bude možné jenom oněm lidem, kteří se správně řídí školením Christiana Rosenkreutze. Až dosud byla k tomu nutná esoterická rosikruciánská příprava, ale dvacáté století má poslání učinit toto éterické tělo tak mocným, že bude působit také exotericky. Kdo jím budou uchopeni, smějí prožít zážitek, jež prožil Pavel před Damaškem. Toto éterické tělo působil dosud pouze do rosikruciánské školy; ve dvacátém století bude existovat stále víc a více lidí, kteří mohou toto působení zažít zkušeností a tím smět prožít zjevení Krista v éterickém těle. Je to práce rosikruciánů, která umožní mít éterické zjevení Krista. Počet lidí, kteří nabývají schopnosti jej zřít, bude stále vzrůstat. Musíme toto opětovné zjevení uvést v souvislost s velkou událostí práce oněch Dvanácti a Třináctého ve třináctém a čtrnáctém století.“

Tato slova Rudolfa Steinera můžeme, dáme-li je do souvislosti se svým pozorováním, shrnout takto: Éterické tělo Christiana Rosen- kreutze, které vzniklo při jeho zasvěcení ve 13. století a bylo proniknuto Kristovým impulsem měrou dosud nevídanou, stalo se během dalších staletí duchovní prací Christiana Rosenkreutze samého, ale zcela zvláště prací jeho žáků po generace v evropských tajných školách, stalo se tak silným, že v naší době může působit také exotericky, to znamená, že může nyní začít působit pozvolna *mimo* rosikruciánské školy. Tato práce *žáků* Christiana Rosenkreutze spočívala v tom, že usilovali, vycházejíce z alchémistické metody duchovní nauky, usilovali o to, aby pronikli své vlastní éterické tělo Kristovým impulsem tak, aby vstoupilo po jejich smrti do „éterického prstence“ a mohlo se spojit s éterickým tělem Christiana Rosenkreutze, které tam prodlévá. Tím dosahovalo toto tělo postupně své neobyčejné mohutnosti, která se projevovala ve schopnosti zrcadlit astrální Kristovo světlo, vládnuocí od mystéria Golgoty v okolí Země, čímž se zesílilo působení Ducha

svátého v tomto zrcadlícím se světle takovou měrou, že od 20. století mohou prožívat Krista v éteričnu ti lidé, kteří jsou jím prozářeni.

Podle toho bylo vytvořeno éterické tělo Christiana Rosenkretze ve třech stupních:

1. stupeň ve 13. století jako výsledek zasvěcení Třináctého v kruhu Dvanácti.
2. stupeň: jeho *esoterické* působení po staletí v rosikrucíanských školách, přísně oddělených od vnějšího světa, působení mezi těmi, kdo podle slov Rudolfa Steinera jsou „správnými následovníky školení Christiana Rosenkretze.“
3. stupeň: jeho *exoterické* působení počínaje 20. stoletím, které mu umožňuje, aby „zářilo“ nejen na žáky Christiana Rosenkretze, nýbrž i na jiné lidi, a tak je vedlo k novému zážitku „události před Damaškem“.

Tento vývoj se však neomezuje jen na éterické tělo Christiana Rosenkretze. Podobný proces se v naší době uskutečňuje také s jiným éterickým tělem, které od druhé čtvrtiny našeho století rovněž náleží tomuto „éterickému prstenci“ a zaujímá v něm zcela zvláštní, význačné místo. Také toto éterické tělo vstoupilo na shora popsanou cestu a má během 20. století přejít od prvního ke druhému stupni, to znamená má počít v kruhu žáků toho, kdo byl ve svém posledním zemském životě tvůrcem tohoto význačného éterického těla, působit víc a více *esotericky* mezi těmi, kteří jsou také dnes „správnými následovníky jeho školení“. Je to éterické tělo toho člověka, který dosáhl nejvyššího prožívání Krista, k němuž může v naší době vtělený člověk dospět, a který je proto *velkým zvěstovatelem éterického Krista ve 20. století*. Je to éterické tělo člověka, který - jako osobní žák Christiana Rosenkretze - dosáhl na konci své cesty zasvěcení stupně svého učitele a který postavil do světa Vánoční sjezd z roku 1923 jako centrální duchovní děj, jenž byl ve 20. století uskutečněn na fyzické úrovni. Tímto člověkem je zakladatel anthroposofie - *Rudolf Steiner!* A jeho éterické tělo, které bylo nejvyšší měrou proniknuto Kristovým impulsem, bylo uchováno úplně v „éterickém prstenci“ obklopujícím Zemi a které bylo v dalších letech ještě zesíleno prací jeho žáků, kteří tvoří Všeobecnou anthroposofickou společnost s jejím centrem, Svobodnou vysokou školou pro duchovní vědu, toto tělo musí během 20. století obdržet možnost působit stále intenzivněji *esoterickým* způsobem mezi anthroposofy, kteří chtějí být jeho pravými žáky, to znamená mezi těmi, kteří zůstanou *věrni* hlavnímu impulsu, který přinesl do světa: impulsu Vánočního sjezdu impulsu nových mystérií Michaela - Krista.

Tak můžeme říci: Bude záviset jedině na naší práci jako anthroposofů, zda na konci století může éterické tělo Rudolfa Steinera působit mezi námi, nezávisle na tom, zda on sám také potom bude mezi námi způsobem zevně viditelným či nikoli. Vždyť přece jeden z nejdůležitějších úkolů anthroposofů konce století spočívá v tom, propůjčit éterickému tělu Rudolfa Steinera, díky duchovní práci, kterou vykonávají, jsouce *věrni* základnímu anthroposofickému impulsu, propůjčit mu takovou sílu, aby jeho žáci, kteří jsou tímto éterickým tělem zastíněni, mohli bezprostředně prožít Krista, nebo jinými slovy: *aby Kristus sám, počínaje koncem 20. století, mohl působit skrze éterické tělo Rudolfa Steinera mezi jeho žáky*. To se však může stát jen tehdy, když *Duch svátý*, poté co se spojil s Kristovým světlem zrcadleným tímto éterickým tělem, může vstoupit do vědomí žáků a takto v nich probouzet prožívání Krista.

A hovoříme-li v souvislosti s koncem našeho století o nadcházející kulminaci anthroposofického hnutí ve světě na podkladě obnoveného svatodušního prožívání jakožto světového svátku poznání^{30'}, je třeba ještě připojit: Neodlučitelně je s tím spojeno to, aby¹⁰ éterické tělo toho, kdo byl v moderním světě hlavním nositelem a zakladatelem „moudrosti Ducha svátého o člověku“, anthroposofie, aby toto éterické tělo začalo *esotericky* působit mezi anthroposofy, kteří o tuto kulminaci zápasí.